

ŠTUDIJSKA
KNJIŽNICA
V CELJU

L. 4 št. 10

Celje - skladišče
D-Per

249/1960

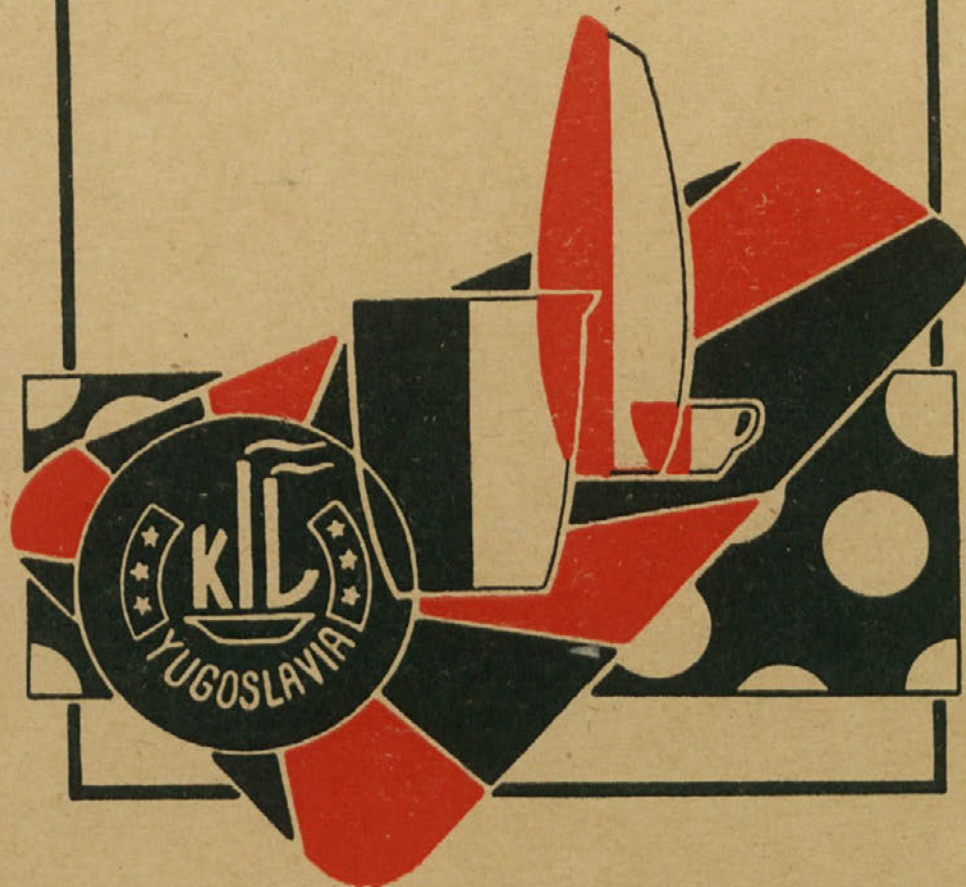
1319600003,10

COBISS •

OSREDNJA KNJ. CELJE

Libojski **KEKAMIK**

Glasilo Keramične industrije Liboje-Celje

PROSLAVILI SMO 145 - LETNICO

Za nami je zopet en jubilej več - 145 obstoja našega podjetja. Vsi smo bili na proslavi navzoči, vendar je vsak po svoje doživljal pomen tega zgodovinskega dneva Keramične industrije Liboje.

Težko je uganiti misli in občutke mlajših članov našega kolektiva, ki kljub vestnemu delu v podjetju še niso toliko vzrasli v kolektiv, da bi ta praznik smatrali za njih osebni praznik. No, to je mladina željna smeha, razvedrila in plesa. Kdo bi ji zavidal to prešernost?

Dosti več pa je ta praznik predstavljal tistim iz starejše generacije - našim članom kolektiva upokojujencem in tistim, ki so že daljšo dobo v podjetju. Od vseh upokojencev sem slišal pohvale: "Zares je lepo, da nas niste pozabili in ste nas povabili na ta naš praznik, saj smo mi soustvarili skoraj četrtino zgodovine tega podjetja!"

3. september bo še dolgo datum, katerega se bomo radi spominjali. Sindikalna podružnica skupno z organi delavskega samoupravljanja in upravo podjetja je pač pokrenila vse, da bi bil ta praznik dostojno proslavljen. To pa jim je tudi v celoti uspelo. Mogoče bo kdo, ki bo imel pripombe k organizaciji, toda teh bo malo in če že bo, bo to eden tistih, ki nočejo razumeti finančnih težav podjetja, kateremu je glavni cilj rekonstrukcija podjetja. Z druge strani pa je vzrok za morebitne hibe pomanjkanje prostora za tako velik kolektiv, posebno še, ker nismo mogli izkoristiti vseh prostorov v delovski restavraciji. Pa pustimo to, nekaj pikrih je vedno in je prav, da so, saj so dostikrat upravičene. Predvsem se moramo zahvaliti DED Svobodi za lep program, posebno pa še naši mladi godbi na pihala, ki se je v tem kratkem času njenega obstoja naučila več, kot bi mogel pričakovati še tako velik optimist.

Podeljevanje priznanj in nagrad delavcem, ki so zaposleni nad 25 let v našem podjetju je bilo zelo primerno. Delavci, ki so doživljali pri predvojnih lastnikih samo ponižanja in razočaranja, so v današnji družbeni ureditvi prejeli priznanja in nagrade za dolgoletno požrtvovalno delo na okrašenem odru, kamor večina njih še ni stopila.

Proslavo 145 - letnice našega podjetja so pozdravili mnogi naši sodelavci, poslovni prijatelji, kupci, predstavniki sosednih podjetij, predstavniki OLO odbora, ObLO, sindikalnih organizacij, SZDL in ZK ter bližnji kulturno-prosvetni delavci.

Kdor je opozoval te vedre obraze vseh teh ljudi, je lahko ugotovil, da pri nadaljnji izgradnji našega podjetja ne bomo sami in da bomo getovo deležni vse moralne in materialne pomoči ter podpore naših organov oblasti.

Športno tekmovanje ob 145. obletnici

Kot smo že poročali v zadnji številki "Keramika" je podjetje skupaj z sindikalno podružnico priredilo dne 28.8.1960 večje športno tekmovanje v čast 145. obletnici obstoja našega podjetja.

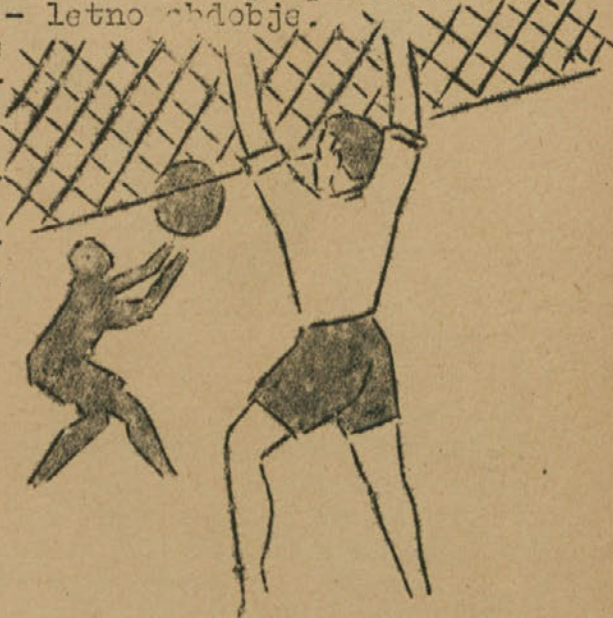
Vabilom, ki jih je poslala sindikalna podružnica, so se odzvali športniki "Jugokeramike" Zeprešič in "Swaty" Maribor, kot tudi kegljači ObLO Žalec in rudnika Zabukovca. Vsega skupaj je ta dan nastopilo preko 100 tekmovalcev, ki so se spoprijeli v petih športnih disciplinah.

Zal gostje iz Maribora in Zeprešiča niso pripe-
ljali s sabo kegljačev, kar bi izpopolnilo ta troboj, zato
smo povabili tudi kegljače ObLO Žalec in Rudnika Zabukovca.

Po prihodu gostov iz Zagreba in Maribora, kot
tudi ostalih, je bil v dvorani Svobode Liboje najprej spre-
jem in so se ga udeležili tudi predstavniki našega podjetja
in družbenih organizacij. Tov. Šuler Darko je v imenu sindi-
kalne podružnice in podjetja zoželel gostom dobrodošlico
in med drugim poudaril tudi pomen tega športnega tekmovanja,
ki naj bi poglobilo vezi prijateljstva med delavci iz so-
rodniških podjetij. Med tem kratkim govorom je prikazal tudi
pot podjetja skozi dolgo 145 - letno obdobje.

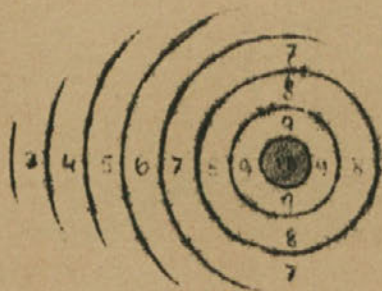
Po tem uvodu pa se
je pričelo tekmovanje. Na ig-
rišču so se najprej pojavili
odbojkaši. Ker pa tekmovalci
iz Maribora niso imeli odboj-
kašev, so se na tem področju
srečali samo odbojkaši "Jugo-
keramike" in naši. To je bila
igra neenakovrednih nasprot-
nikov, kajti naši igralci so
z lahkoto odpravili nasprot-
nike z rezultatom 3 : 1.

Posamezni seti so
se končali takole: v prvem
in drugem setu so zmagali
naši igralci s 15 : 4 in
15 : 7, tretji set je pri-
padel gostom z rezultatom
15 : 2 in četrti zopet na-
šim igralcem 15 : 6.

Vzporedno z odbojko so
pričeli tekmovati tudi strel-
ci. Za prvo mesto se je po-
tegovalo kar 6 ekip, in si-
cer: 4 moške in 2 ženski eki-
pi. Ker gostje iz Maribora
niso imeli ženske ekipe, so
nastopili z dvema moškima
ekipama.

Tekmovanje je potekalo
zelo razburljivo, kajti eki-
pe so se stalno menjavale v
vodstvu, zato se je z vsakim
strelom še povečala napetost.
Šele proti koncu, ko so zad-
nji strelci stopili v boj,

se je izkazalo, da sta ekipi iz Swaty, Maribor najbolj izenačeni, zaradi tega pa sta se otresli zasledovalcev in s 1197 krogi zasedli prvo mesto. Na drugo mesto so se uvrstili naši strelci, ki so bili samo za 113 krogov prekratki, dosegli so skupaj 1.084 krogov. In kot tretji so bili strelci "Jugokeramike", Zeprešič, ki so na zadnje čisto popustili in dosegli skupaj 762 krogov.

Kakor v moštvenem tako je tudi med posamezniki pripadlo prvo mesto strelcu iz Swaty, Maribor, tov. Horvatu Ivanu s 167 krogi in prav dobrim povprečjem 8.35 kroga. Le 2 kroga za zmagovalcem pa je pristala strelka naše ženske ekipe tov. Zupanc Milica, ki je s 165 krogi in prav dobrim povprečjem 8.25 zasedla drugo mesto. To je vsekakor presenetljivo, saj je pustila kar 15 moških in 7 ženskih strelk za sabo.

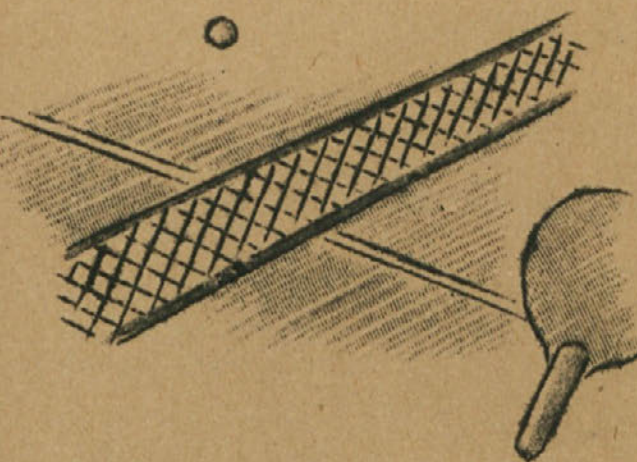
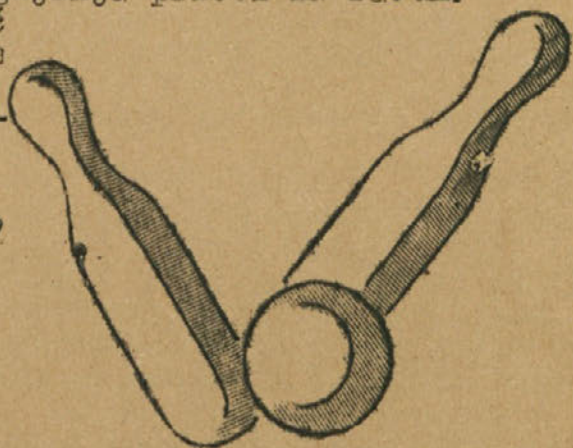
Vzporedno z igralci odbojke in strelci so se v boj spustili tudi kegljači, ki pa so žal tekmovali izven konkurence. Kljub temu pa je bilo tekmovanje zanimivo in je marsikateri ljubitelj kegljanja prišel na račun.

Vse ekipe so namreč bile zelo izenačene, zato se do konca ni vedelo, kdo bo prvi. Najbolj izenačeno ekipo so imeli igralci iz občine, ki so na koncu premagali dva žilava nasprotnika, naše igralce in igralce Zabukovce. Vrstni red ekip pa je takle: 1. občina z 290 lesi, 2. naši z 272 in 3. mesto kegljači rudnika Zabukovca z 248 lesi.

Poslednji so se vključili v ta zanimiv boj igralci namiznega tenisa in šahisti. Naše igralce namiznega tenisa so na tem tekmovanju čakali nepoznani nasprotniki, zato so prišli

na bojišče s precejšnjo tremo. V prvem kolu so se srečali z igralci "Jugokeramike". Kljub vodstvu 2 : 0 v našo korist, pa so morali propustiti zmago bolj rutiniranim igralcem iz Zeprešiča, z rezultatom 5 : 2 v korist "Jugokeramike". Igralci iz Swaty, Maribor niso bili enakovredni nasprotniki niti našim igralcem niti igralcem "Jugokeramike", zato so dvakrat podlegli s 5 : 0. Tako se je troboj v namiznem tenisu končal z zmago igralcev "Jugokeramike", drugi so bili naši in tretji igralci iz Maribora.

Šahisti so nastopili v troboju na 8. ploščah. Na belo - črnih poljih so se najprej sestali naši igralci

z igralci "Jugokeramike". Naši igralci so morali oditi poraženi kljub temu, da bi neodločen rezultat bolj odgovarjal dogodkom na ploščah. Tako je zmagalo moštvo "Jugokeramike" s 5 : 3.

V drugem dvoboju so igralci "Jugokeramike" premagali tudi dobre Mariborčane s 6 : 2 in tako krepko osvojili prvo mesto z 11 točkami.

S prav takšnim rezultatom je tudi naša ekipa porazila Mariborčane, to je 6 : 2, in s to zmago zasedla drugo mesto z 9 točkami pred moštvom Swaty, Maribor, ki so s 4 točkami pristali na 3 mestu.

V naši ekipi sta najbolje igrala Rus Jože in Mežnar Mirko, ki sta osvojila vse možne točke, to je vsak po 2.

Ker so bile propozicije tekmovanja takšne, da vsaka ekipni zmagovalci prejme 3 točke, drugo plasirani 2 in tretji 1, in ker smo v konkurenco vzeli samo 3 panoge, to je: streljanje, namizni tenis in šah, je prvo mesto v ekipnem tekmovanju pripadlo tekmovalcem iz Jugokeramike, ki so osvojili 2 prvi mesti in 1 tretje mesto. Skupno so osvojili torej 7 točk.

Drugi so bili naši tekmovalci s tremi drugimi mesti in 6 osvojenimi točkami.

Tretji so tekmovalci Swaty, Maribor z 1 prvim mestom in dvema tretjina mestoma in s 5 osvojenimi točkami.

Po končanem tekmovanju so se vsi tekmovalci odpeljali na skupno kosilo v Žalec, kjer je bil tudi svečan zaključek, razglasitev rezultatov in razdelitev diplom.

V zaključnem govoru sta se tov. Šuler Darko in Lukman Božo zahvalila gostom za odziv in izrazila željo po ponovnem srečanju.

Predsednik sindikalne podružnice tov. Pantelič Rado pa je nato razdelil nastopajočim ekipam diplome po njihovem uspehu.

Mislil, da je bilo to športno tekmovanje velika manifestacija prijateljstva med delavci naših sorodnih podjetij, kar je tudi glavni cilj teh srečanj ob jubileju.

Jože Ranzinger

PETLETNI PLAN KO LIBOJE

Z radi vedno večjega števila delavstva pri Keramični tovarni in Rudniku Liboje so se pred Krajevni odbor Liboje, ki je sestavni del Občinskega ljudskega odbora Žalec, postavila nova naloga, to je ureditev komunalnih objektov.

Po nalogu, ki ga je dobil KO od Občinskega ljudskega odbora Žalec, naj sestavi 5 - letni plan, v katerem naj bodo zajete glavne naloge dela za izboljšanje gospodarskega in kulturnega nivoja našega krajevnega odbora.

Na seji KO Liboje, ki je bila dne 14.7.1960 so bili sprejeti naslednji predlogi za dela, ki naj bi bila po možnosti izvršena v petih letih:

1. Dokončna izgraditev osnovne šole Liboje, katara je že v gradnji, kakor tudi 4 stanovanjski blok za stanovanje učiteljev in zdravnikov. Predvidevano, da bo ta gradnja končana do konca leta 1961.
2. Napeljava vodovoda od Švarca v Zagrebanu do Savinje oz. do Kasaz. To delo je zelo nujno potrebno, ker dobre pitne vode ni v celi naši dolini. Dokler ne bomo imeli dovolj tekoče vode, ne moremo govoriti o izboljšanju osnovnih življenjskih pogojev v našem kraju. Kaj nam pomagajo lepe kopalnice in novi bloki, če pa ni vode, ki je vir zdravja.
3. Asfaltiranje ceste od Petrovč do Liboj. Vsakdo, ki se vozi po tej cesti, najbolj občuti potrebo za izboljšanje te ceste, ki je zelo obremenjena zaradi vedno večjega prometa.
4. Napeljava javne (cestne) razsvetljave od Keranične tovarne do Rudnika in v Slov.dol.
5. Regulacija potoka Bistrice v nadaljevanju od Keranične tovarne pa vsaj do nove šole. Sedanji izgled tega potočka nikakor ne daje lepe slike našemu kraju.
6. Popravilo občinske ceste od rudnika do vrha Košnice, saj je ta v zelo slabem stanju.

Kot je razvidno iz naštetih nalog, ki nas čakajo, bomo imeli dovolj dela. Apeliram na vse člane obeh kolektivov, kakor tudi na ostalo prebivalstvo, da nam pomagajo na kakršen koli način uresničiti te naloge, ker to bo velika pridobitev za vsakega prebivalca našega kraja.

Naj še na kraju omenim, da se bo z dograditvijo objekta družbene prehrane izboljšala tudi dobava mesa, mleka in kruha v novih moderno urejenih lokalih.

Vse sile za dvig našega kraja!

Predsednik krajev. odbora Liboje

Ivan Čokl

Pod kakšnimi pogoji je mogoče v slikarni dvigniti storilnost

Že dolj časa se v slikarni sprašujemo, kako dvigniti storilnost proizvodnje, kar pa pod takimi pogoji, kot so sedaj, ni mogoče. Odstraniti je treba dela, ki direktno ne spadajo v slikarno, oziroma motijo tekoče delo. Mislim, da bi bilo pri nas potrebno, da se v sklopu razvojnega oddelka opravi več del, ki še danes spadajo v slikarno.

Vsi novi dekorji, njihova priprava in poizkusna izdelava ne bi smela motiti redne proizvodnje, ampak bi to delo vršili strokovnjaki v razvojnem oddelku.

Tekočo proizvodnjo, posebno pri tretjem žganju, bi prav tako morali zasledovati, da bi dnevno ugotavljali,

ali je povzročeni lon nastal zaradi nepravilnega žganja, ali pa zaradi slabo opravljenega slikarskega dela. Pri tem bi morali tudi ugotavljati in predlagati slikarni, ali je nastal lon zaradi pretankega ali predebelega slikanja, ali proizvodi niso bili dobro suhi, ali so bili prašni, ali se je med barvo mešalo preveč ali premalo razredčila in podobno. Od takega proizvodnje bi bilo treba tudi oddvojiti poskušnje vseh nabavljenih novih barv, ki jih je precej in so iz različnih držav.

Če hočeno, da bi storilnost v slikarni narasla, so potrebni še nekateri drugi pogoji. Predvsem je treba, da se bodo peči, strugarna in livarna točno držale mesečnega plana proizvodnje, kar mislim, da bo po novih pogojih v livarni tudi mogoče. Do sedaj je bilo nanreč tako, da je v začetku meseca prihajal v slikarno le ozek asortiman izdelkov, v sredini meseca zopet drugi izdelki in proti kraju meseca čisto nekaj drugega. Zaradi tako neenakomernega asortimana, ki se vsakih nekaj dni menja, je treba stalno preneščati ljudi, ki se še niso vpeljali v eno delo, in jih postaviti na drugo delo in v druge pogoje.

Z rednim dotokom ustaljenega asortimana v slikarno bo mogoče v novi slikarni preiti na ožjo specializacijo dela, ki bo odprla pot nadaljnjemu študiju dela in omogočila še večji dvig storilnosti.

Slikarje v nadglazurni slikarni notijo pri delu dve zelo važni stvari. Prva je to, da tla niso trdna in se tresejo pri vsaki hoji in premiku ostalih sodelavcev. Ravno tako se seveda pri tem tresejo mize, ki so lahke in raznajanane. Druga stvar pa je, da bi lahko, če bi bilo v slikarni več prostora, zaposlili nekvalificirane in priučene ljudi, ki bi donášali in odnášali izdelke od slikarjev. Mislim, da bo v novi slikarni takšno delo popolnoma omogočeno.

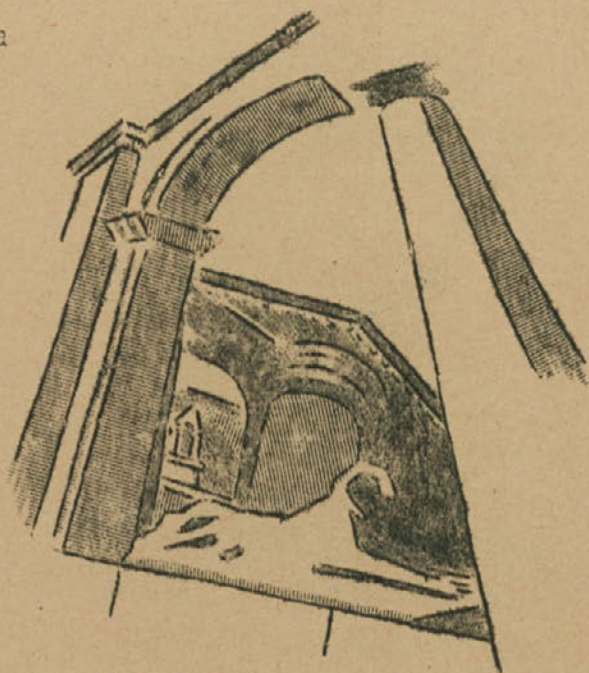
RO

Sen in tja po Jugoslaviji

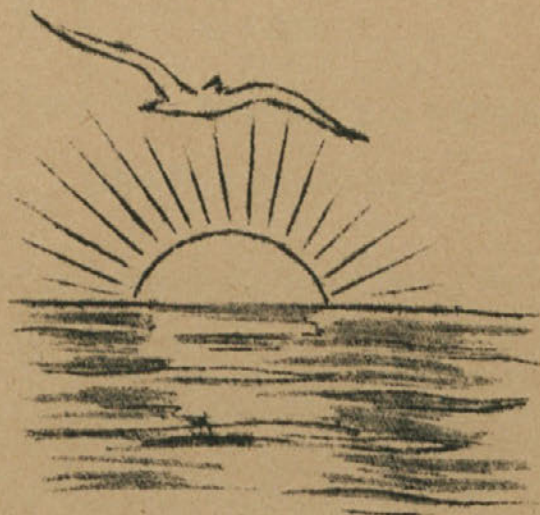
Celo šolsko leto smo se ukvarjali z mislijo, da organizirano ob zaključku leta izlet po Jugoslaviji. Vsako računsko uro smo nadlegovali tov. upravitelja Goriška z našim načrtom, za katerega se je tudi sam navdušil. Toda kje dobiti denar? Pri pristojnih forumih smo našli polno razumevanje za našo zanišal. Tako so nam prispevali denar: šolski odbor, glavni odbor Počitniške zveze ter naša tovarna. Kovi narji so dobili za železo pogorelega Hnezada kar lepo vsotico, in tudi denar, ki smo ga dobili za prodane izdelke, ki smo jih razstavili na razstavi ob zaključku šolskega leta, nam je omogočil prijeten izlet, ki nam bo ostal v najlepšem sponinu.

Iz Žalca nas je odpotovalo 25. Le nekaj se jih zaradi ne von kakšnih vzrokov ni hotelo udeležiti izleta. V Celju se nam je pridružila še učiteljica Zdenka. Do Ljubljane in tudi naprej do Reke je bila vožnja prijetna. Tam nas je čakal novinar Peter že dva dni in se jezil, ker nas ni bilo previ čas, a je pozabil na jezo, ko nas je končno le našel. Bil je neke posebne vrste možak in vsi smo se ga v začetku nekoliko bali, a kmalu smo se privadili drug drugemu, saj je mnogo prispeval, da je bilo potovanje zanimivejše in prijetnejše. Z ladje, s katero smo se vozili do

Splita, se nan je nudil lep razgled na naša obalna mesta in otoke. V Splitu smo izstopili utrujeni od dolge vožnje misleč, da imamo prenočišče z gotovljeno, ker je tov. Gorišek že vnaprej rezerviral in plačal določeno število ležišč. Zato smo tudi odbili ponudbo prijaznih Splitčanov, ki so nam ponujali prenočišča. Vsi basni pa smo kmalu potem stali pred poslopjem, kjer bi naj bilo naše prenočišče. Tankajšnji uslužbenci si niso dali dopovedati, da imamo prenočišče rezervirano, in šele po dolgem prerekanju so nas spustili v sobe, kjer smo se do dobra naspali.

Spočiti in dobre volje smo si naslednjega dne ogledali mesto in njegove znamenitosti. Povprašali smo za Dioklecijanovo palačo in zastrneli, ko so nam pojasnili, da stojimo sredi nje. Z zanimanjem smo si jo ogledali, posebno še podzemeljski del, kjer je Meštrovičeva galerija. Občudovali smo skulpture našega največjega mojstra dleta - Meštroviča. Sredi palače je cerkev z visokim stolpom, s katerega je krasen razgled na mesto in morje. Nad Splitom se dviga lep grič Marjan. Mesto ima tudi gledališče, muzeje, leplep akvarij in več hotelov. Na kosilo smo odšli v hotel "Ljubljana". Izmed lepih kopališč smo se odločili za Bačvice, kjer smo se popoldan naužili sonca in vode. Split je res lepo mesto in domaćini ne pravijo zaman: "Ča je pusta Londra kontra Splitu gradu!" (Kaj je pusti London proti mestu Splitu).

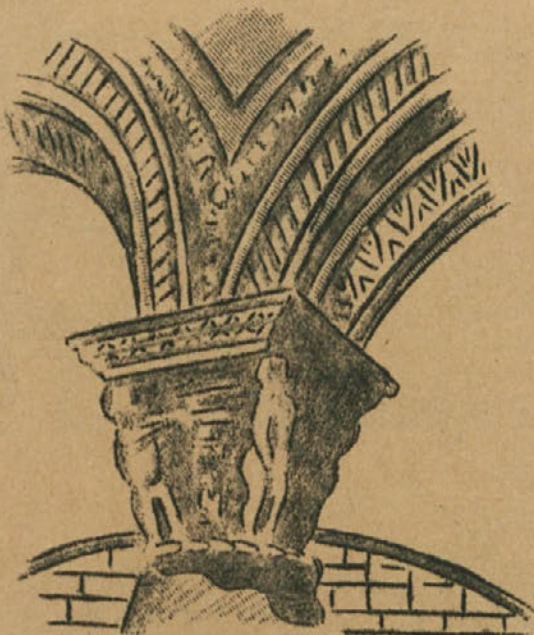

Po dvodnevnen prijetnen bivanju v Dioklecijanoven mestu, mestu "Male Florany" in splitskega "Hajduka" smo se odpravili zopet na ladjo, kamor pa smo se težko prerili skozi množico ljudi, ki je čakala prihod tov. Tita. Vožnja do Dubrovnika je bila lepa in prijetna, kar nas je nekaj dni potovanja že zbližalo. Prijazni sopotniki Dalmatinci so nas med vožnjo opozarjali na marsikatero zanimivost, katere bi sicer ne opazili.

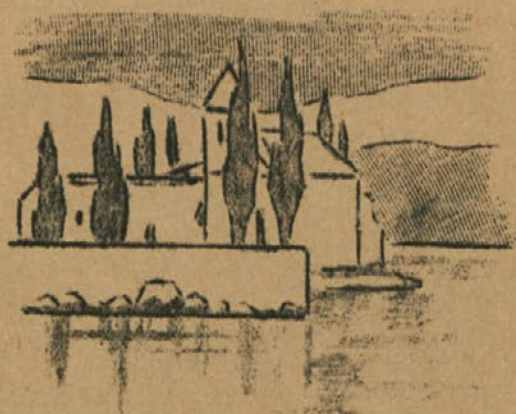
Po počitku v Dubrovniku, najbolj znanen turističen mestu v Jugoslaviji, smo si ogledali utrbe, s katerih je čudovit razgled na mesto,

ki slovi po svoji slikovitosti, neštetihi kulturnih in zgodovinskih spomenikih, burni zgodovini, po književnosti in znamenitih upodabljaajočih umetnikih. Ne da se naštetih vseh lepot tega mesta. Treba ga je videti in občutiti čar milega podnebja in subtropske vegetacije. Tudi s hrano smo bili tu zelo zadovoljni. Najboljši dokaz za to je, da je naš Peter pojedel po tri obroke, ko je ostalim zadostoval le eden. Žal smo si le štirje iz naše družine ogledali prelep Lokrun. Če prideš v Dubrovnik, noraš tudi na Lokrun! Večerni sprehod po ulicah tega mesta ni je ostal v najlepšem sponinu.

Vsi ožgani od dalmatinskega sonca in nevoljni, da ne ostanemo dalj časa v Dubrovniku, smo se v nedeljo zjutraj vkrcali na ladjo. Bila je zopet prijetna vožnja in veselo razpoloženje.

DETAJL IZ DUBROVNIKA

OTOK SV. JURJA V ZALIVU

BOKE KOTORSKE

sno zajtrkovali in nato nadaljevali pot proti Titogradu, kjer smo se ustavili le za hip in nato zopet naprej proti Peči. Avtobus je večkrat obstal na cesti, da smo si lahko na sveženj zraku protegnili od sedenja otrple ude. Za kratek čas smo se ustavili v Andrijevići ter na Čokorju, kjer smo se kepali s snegom. V Peč smo prispeli šele pozno zvečer ter se vsi utrujeni odpravili spat. Kakor po navadi smo tudi naslednjega dne vstali zgodaj zjutraj. Zajtrkovali, oziroma vohali smo ovčje mleko, ki pa nima najprijetnejšega vonja. Le nekateri so ga "z veseljem" pili (vsaj kazali so tako), da bi se pokazali junake. V mestu so številni zgodo-

V Kotorju, kamor smo prispeli, nismo doživeli kaj posebnega. To je sicer znamenito mesto s trdnjavo in muzejem, ki hrani številne znamenitosti iz stare bokeljske zgodovine. Po dvournem ogledu mesta smo se vkrcali na novo prevozno sredstvo - avtobus. V njem je bilo dovolj prostora, saj sem imela zadnji sedež sama za ležanje. Sicer pa ni bilo ravno prijetno ležati in čakati, kdaj te bo dvignilo v zrak zaradi lukenj in klenja na slabi cesti. Dober izkušen šofer je s sigurnostjo vozil po serpentinah proti Ohridu. V Cetinju smo se ustavili, tam prenočili in se naslednje jutro zgodaj odpravili na Lovčen. Po vrnitvi v Cetinje

vinski sponeniki. Zaninive so stavbe nekdanjih paš in begov. Vidne so še kule in konaki z lepimi rezbarijami in posebnimi prostori za ženske (haremliki).

Ogledali smo si tudi stan Pečka patrijaršija. V treh cerkvah, ki so bile dozidavane druga k drugi, je danes muzej. Ustavili smo se še pri mavrovskih elektrarnah ob Mavrovskem jezeru in nato na končni postaji v "Ohridu", kjer smo prenočili v neprijetni družbi razne golazni. Drugi dan smo si ogledali mesto, ki slovi kot eno naših najlepših letovišč. Kaj hitro smo

PEČKA PATRIARŠIJA

HIŠE V STAREM OHRIDU

S posebnim zanimanjem smo si ogledali tudi delo v tovarni naravne svile. Za ten je sledilo obilno kosilo in zopet vožnja do Skopja, kjer nas je čakal počitek pred zaklenjenimi vrati prenočišča. Zelo natančne in neprijazen upravnik nas je sprejel in nam dodelil res lepe sobe, kjer smo se dobro počutili. Dekleta so lahko v Skopju obiskala svoje "bratrance", ki služijo kadrovski rok. V nedeljo smo si ogledali Dušanov grad in živalski vrt. V bližini Dušanovega gradu je znamenita cerkev Sv. Spase, ki slovi po dragocenih rezbarijah. Ogledali smo si tudi "Cigansko nalo",

ugotovili, kje je najboljše za kopanje ter smo preživelili lepe sončne dni na plaži. Zvečer smo se vračali v svoj brlog ali pa šli plesat v hotel Palace. Lep je bil tudi izlet k Sv. Naumu. Ločili smo se od prelepega Ohrida in sklenili, da ga bomo prihodnje leto zopet obiskali.

Nadaljevali smo vožnjo z avtobusom do Skopja. Med potjo smo si ogledali še Prespansko jezero, Bitol, Prilep in Titov Veles, kjer smo našli našega rojaka Jožeta H., ki nam je razkazal tovarno porcelana.

DŽAMIJA MUSTAFA PAŠE

kjer sem se slikala z dvema cigankama v narodnih nošah. Zanimiv je predvsem stari del mesta s svojimi džanijani, med katerimi je najlepša džanija Mustafa paše. V starem turškem kopališču je danes galerija makedonskih upodabljaljajočih umetnikov.

V ponedeljek smo vstali zopet ob 5h zjutraj. Sledila je ekonomična izraba časa, ki bi ga lahko porabili za spanje. Nato smo potovali z vlakom do Niša, kjer smo si ogledali Čele Kulo. Prenočili smo v zelo slabih prostorih. Čelo noč je deževalo in tudi naslednji dan zjutraj. Le Peter je bil oborožen z dežnikom in vsi bi ga radi izkoristili, a dobila ga je le ona.

V sredo zjutraj smo se odpeljali z vlakom do Prerova, kjer smo nestrpno pričakovali ladjo. Kar smo na ladji dobili najboljše prostore, se nan je kmalu vrnila dobra volja, ki smo jo zaradi slabega vremena že skoraj izgubili. Kot smo si prej želeli donov, tako smo si zopet želeli, da našega potovanja še ne bi bilo konec.

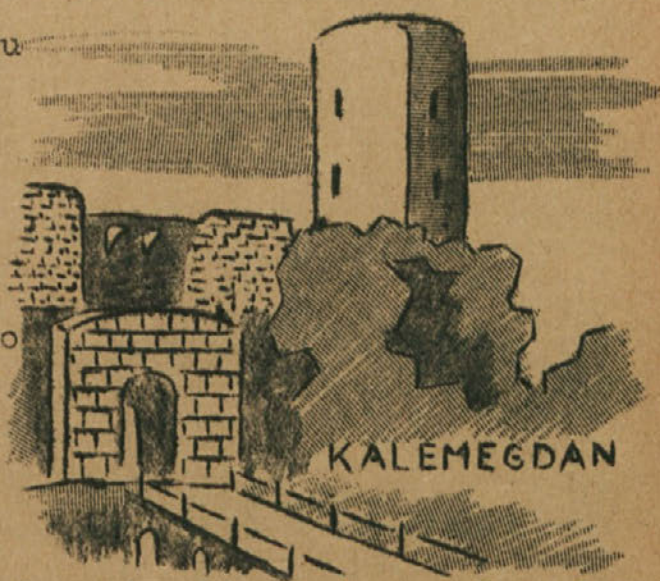
V Beogradu, kmalu smo prispeli, pozno, smo se naspali in drugi dan posvetili ogledu mesta. Ogledali smo si Vojni muzej, Rinski vodnikak, Kalemegdan ter še druge zanimivosti. To je bila zadnja točka našega potovanja in žal smo se prekratek čas zadržali v našem glavnem mestu.

Sledila je vožnja z vlakom do Zagreba, kjer smo se poslovili od Petra, ki je bil najbolj priljubljen član naše družine. Zapeli smo mu dva pesni za slovo, še nekaj zahvalov z roko v pozdrav in že nas je popeljal vlak proti domu.

Res lepo je bilo potovanje, ki nam bo ostalo poleg slik, ki jih Peter še ni poslal, v trajnem sponinu. Hvaležni smo vseni, ki so nam omogočili takšno lepo doživetje.

ČELE KULA

KALEMEGDAN

Pregled nekaj najboljših primerov zaslužka po posameznih oddelkih
za mesec julij 1960

167

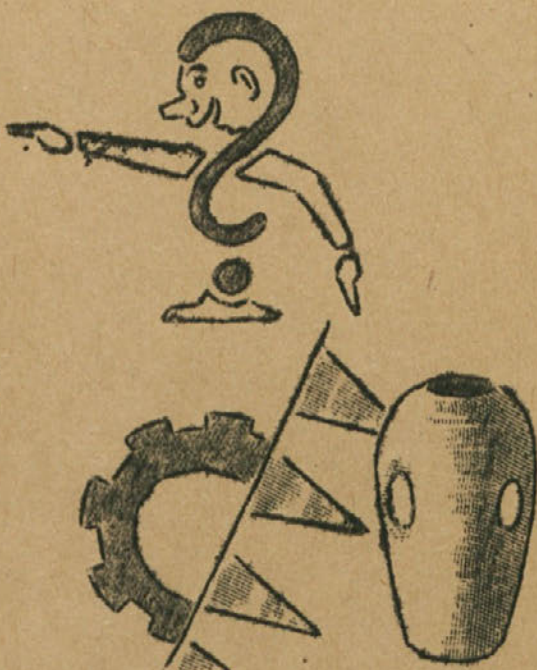
Oddelek	Delavec - ka	Ure po času	Ure po normi	Tar. post.	Zaslužek po času	% prese-ganja	Prese-žek	Premi-ja	Dosežena tarifna postavka	Skupaj plačaz ek premije
RAZVRŠČEVALNICA	Zalezina Anica Adrinek Pavla	2	224 206	44	9.856	115	1.462	2.061	59.72	13.379
				44	9.152	115	1.513	2.063	61.19	12.728
SKLADIŠČE GOTO- VIH IZDELKOV	Cilenšek Stefka Čater Darko	10 16	198 192	44	9.152	123	2.126	3.508	71	14.788
				43	8.944	123	2.062	3.508	69.77	14.514
PREDORNE PEČI	Štober Franc Škoberne Marija		222 240	55 43	12.210 10.320	115 115	2.548 2.034	2.061 2.061	75.76 60	16.819 14.415
				52 69	10.816 14.352	128 128	3.509 3.392	1.311 1.314	75.44 139.70	15.693 19.058
PAKIRNICA	Grm Marija	69	139	43	8.944	141	4.063	4.399	83.68	17.406
GRAFITNI LONCI	Rus Jože	48	160	80	16.640	125	3.425	3.696	114.23	23.761
ZUNANJA SKUPINA	Purnat Zdravko	77	131	44	9.152	114	5.018	1.018	73	15.188
ŠAMOTNI ODDELK	Jurički Drago		222	56	12.432	124	7.126	3.671	104.68	23.239
GMOTA	Valenčak Franc Planinšek Anton		248 232	61 61	15.128 14.152	108 108	7.863 7.401	1.104 1.104	97.96 97.65	24.695 22.657
				47 47	9.776 10.434	183 155	8.299 6.098	12.807 8.477	148.47 112.65	30.882 25.009
STRUGARNA	Maconi Leopold Pot Miha	8	200 222							
SLIKARNA	Kalčič Milica Andrejaš Anica	8 72	200 136	55 71	10.320 14.768	135 132	6.167 3.169	5.306 3.498	104.77 104	21.793 21.635
LIVARNA	Prevolnik Nežika Cizej Marija	2	206 212	54 42	11.232 8.904	143 134	7.620 7.569	6.529 5.179	122.50 102.13	25.481 21.652

Ponesrečili so se

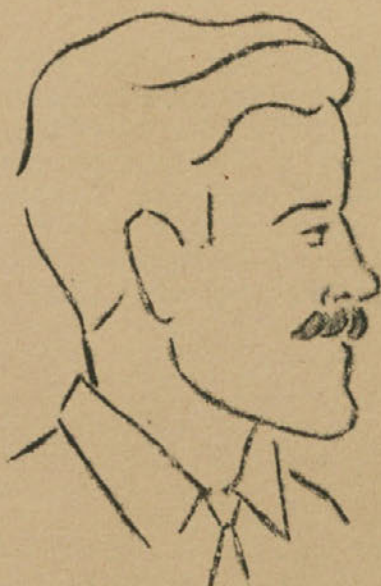
- LAZNIK SLAVA si je na poti iz službe poškodovala koleno leve noge pri padcu s košesa.
- TURNŠEK ALOJZ si je pri padcu zaradi spolzke poti poškodoval desno stran telesa.
- ROZMANU FRANCU je na poti v službo z nopedom nenadoma počila prednja zračnica, pri čemer je padel ter si poškodoval desno roko.

K.L.

ALI ŽE VESTE

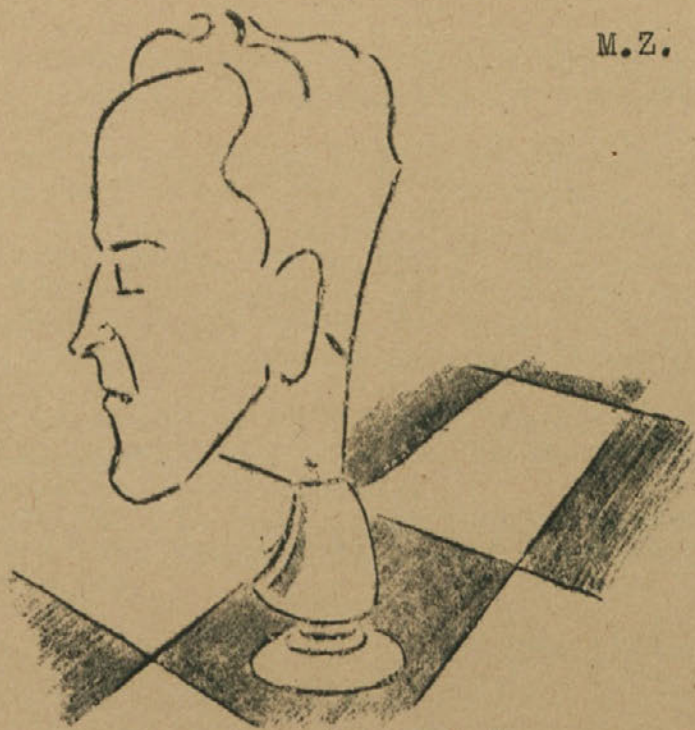

- da razstavljam od 1. do 9.10.t.l. na razstavi gospodarske in družbene dejavnosti žalske občine? Obisk razstave priporočano vsem članom kolektiva.
- da smo pričeli z gradnjo 6 - stanovanjskega bloka v bližini tovarne in da je z gradnjo 12- stanovanjskega bloka pričel tudi rudnik Zabukovca?
- da bo v Drešinji vasi, kjer smo hoteli graditi stanovanja, perutninarška farma in smo bili prisiljeni odstopiti provizorije podjetju, ki organizira to farmo?
- da bo komisija za analitsko oceno delovnih mest zaključila delo 1.10.1960?
- da bo v Žalcu pri OSS organizirana počitniška skupnost in bodo kot člani lahko letovali v Biogradu n/n?
- da bo v kratkem dano v proizvodnjo ca. 30 novih izdelkov dekorativne keramike?
- da mora biti po programu nova predorna peč prižgana 5.novembra?
- da se je število bolnikov v zadnjih dneh dvignilo na 50 ?

NAŠI OBRAZI

Artiklon našin ceno kalkulira,
prav rad za nežnin spolom se ozira.
Za njim doma trepeče kontrabant
To naš poet - krojač je kalkulant.

M.Z.

Šnenalni listi so nu glavna briga,
ko s štoparico v roki po tovarni diga.
Bil kot šahist je drugokategornik,
za športe razne prvi je pobornik.

M.Z.

Prejeli smo pisma

Uredništvu "Keramika"!

Z nekaj vrsticami se Van javljam kot član vašega kolektiva. Sem na doslužanju kadrovskega roka v Banja Luki.

Kot član kolektiva se vedno zanimam za razvoj in napredek podjetja. Tako sem čital v Zagrebškem vestniku, da ste v tem mesecu namenjeni proslavljati 145 - letnico obstoja Keranične industrije v Ljubljani in 10 - letnico DS.

Ob tem velikem prazniku čestitam vsem članom kolektiva in Vas obenem najlepše pozdravljam.

Verdel Vinko
V.P.6028/12
Banja Luka

Dragi Vinko!

Zahvaljujemo se Ti za Tvoje vrstice. Ker vidimo, da se zanimaš za razvoj našega podjetja, Ti bomo odslej redno pošiljali naš mesečnik in upamo, da se boš še oglasil z daljšim pismom, ki ga bomo priobčili v Keramiku.

Tovariške pozdrave!

Uredništvo

Tov. Cilenšek Leopold, upokojenec nam je pisal pismo, ki ga zaradi obširnosti ne objavljamo v celoti, ampak povzamemo najvažnejše.

V imenu delavcev, ki so bili pred kratkim upokojeni, se z ganljivimi besedami zahvaljuje za pozornost, ki jim jo je izkazalo vodstvo podjetja ob njihovi upokojitvi. Posebno se zahvaljuje tov. direktorju, ki se jim je ob pogostitvi zahvalil za njihovo dolgoletno delo in prizadevanje za napredek podjetja. Tov. Cilenšek nadalje piše, da bodo upokojenci, kadar bo potreba, po svojih močeh radi prispevali svoj delež za napredek tovarne.

Tovarišu Cilenšku se za njegove vrstice zahvaljujemo ter njemu in ostalim upokojencem želimo, da bi zdravi in zadovoljni preživeli zaslužena leta pokoja.

Ob tej priliki jih tudi pozivamo, da dopisujejo v naš mesečnik, ker bo tako vez med aktivnimi in upokojenimi delavci postala trdnjša.

Uredništvo

K A Z A L O :

	Stran
1. Proslavili smo 145 - letnico - EP	157
2. Športno tekmovanje ob 145. obletnici - J. Ranz.	158
3. Petletni plan KO Liboje - I. Čokl	160
4. Pod kakšnimi pogoji je mogoče v slikarni dvigniti storilnost - RO	161
5. Sen in tja po Jugoslaviji - B. Podbregar	162
6. Pregled nekaj najboljših primerov zaslužka po posameznih oddelkih za mesec julij 1960	167
7. Ponesrečili so se - K. L.	168
8. Ali že veste ... ?	168
9. Naši obrazi - M. Z.	169
10. Prejeli smo pisma	170

Ureja uredniški odbor: Odgovorni urednik Božo Lukman.
Izdaja Keramična industrija Liboje — Celje.
Prispevke dostavljajte odgovornemu uredniku. Rokopisov ne vračamo.

